

394L0057

Nr L 319/20

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

12.12.94

RÅDETS DIREKTIV 94/57/EG

av den 22 november 1994

om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 84.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 189c i fördraget ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Rådet har i sin resolution av den 8 juni 1993 om en gemensam politik för säkerheten till sjöss satt upp målet att få bort alla fartyg som inte uppfyller standarderna från gemenskapens vatten samt prioriterat gemenskapsåtgärder för att säkerställa ett effektivt och enhetligt genomförande av internationella regler genom att utarbeta gemensamma standarder för klassificeringssällskap ⁽⁴⁾.

Säkerheten och förhindrandet av föroreningar till sjöss kan effektivt förbättras genom en strikt tillämpning av internationella konventioner, koder och resolutioner samtidigt som friheten att tillhandahålla tjänster främjas.

Det åligger flaggstaterna och hamnstaterna att kontrollera att fartygen uppfyller de enhetliga internationella standarderna för säkerhet och förhindrande av förorening till sjöss.

Medlemsstaterna är ansvariga för utfärdandet av internationella certifikat rörande säkerhet och förorening

som föreskrivs i sådana konventioner som SOLAS 1974, 1966 års internationella lastlinjekonvention och MARPOL 1973/78, samt för genomförandet av bestämmelserna i dessa.

I överensstämmelse med sådana konventioner får alla medlemsstater i varierande omfattning bemyndiga tekniska organisationer att bestyrka att bestämmelserna i fråga följs och de får delegera utfärdandet av motsvarande säkerhetscertifikat.

Ètt stort antal av de nuvarande klassificeringssällskapen världen över kan inte säkerställa vare sig ett korrekt genomförande av reglerna eller tillförlitlighet när de agerar på uppdrag av de nationella administrationerna, eftersom de saknar den nödvändiga struktur och erfarenhet som krävs för att de skall vara pålitliga och som möjliggör för dem att utföra sina uppgifter på ett verkligt professionellt sätt.

De enskilda medlemsstaterna kan inte uppnå målet att fastställa lämpliga standarder för klassificeringssällskap i tillräckligt hög grad, utan det uppnås bättre av gemenskapen.

Det mest lämpliga sättet för rådet att handla är genom ett direktiv där minimikriterier för erkännande av organisationer fastställs, medan erkännandet, tillämpningen och genomförandet av direktivet lämnas till medlemsstaterna.

CEN-standard 45004 och CEN-standard 29001 i kombination med standarderna från den internationella föreningen för klassificeringssällskap (IACS) utgör en tillräcklig garanti för kvaliteten på organisationernas verksamhet.

Utfärdandet av radiosäkerhetscertifikatet för lastfartyg kan anförtros privata organ som har tillräcklig sakkunskap och kvalificerad personal.

Organisationer som önskar bli erkända i enlighet med detta direktiv måste till medlemsstaterna överlämna fullständiga uppgifter om och bevis på att de uppfyller minimikriterierna och medlemsstaterna måste meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka organisationer som de har erkänt.

(1) EGT nr C 167, 18.6.1993, s. 13.

(2) EGT nr C 34, 2.2.1994, s. 14.

(3) 3 Europaparlamentets yttrande av den 9 mars 1994 (EGT nr C 91, 28.3.1994, s. 9), Rådets gemensamma ståndpunkt av den 19 september 1994 (EGT nr C 301, 27.10.1994, s. 75) och Europaparlamentets beslut av den 16 november 1994.

(4) EGT nr C 271, 7.10.1993, s. 1.

Kommissionen kan för en period på tre år erkänna organisationer som inte uppfyller de kriterier avseende minsta antal klassade fartyg och deras lägsta tonnage, eller minsta antal särskilda inspektörer som fastställs i bilagan, men som uppfyller alla andra kriterier. Dessa organisationer bör beviljas en förlängning av erkännandet efter treårsperiodens utgång, förutsatt att de fortsättningsvis uppfyller samma kriterier. De effekter som ett erkännande för tre år medför bör begränsas till den medlemsstat som framlade begäran och endast till den perioden.

Upprättandet av den inre marknaden innebär fri rörlighet för tjänster så att organisationer som uppfyller en samling gemensamma kriterier som garanterar att de är professionella och pålitliga inte kan hindras från att bjuda ut sina tjänster inom gemenskapen, förutsatt att en medlemsstat har beslutat att delegera sådana föreskrivna förpliktelser. Medlemsstaten i fråga får emellertid begränsa antalet organisationer som den bemyndigar i förhållande till sina behov på objektiva och klara grunder som står under övervakning av kommissionen genom kommittéförfarandet.

Principen om frihet att tillhandahålla tjänster för inspektion och besiktning av fartyg kan genomföras gradvis, men utan att fastställda tidsgränser överskrids.

Det är nödvändigt att de nationella administrationerna är mer delaktiga i övervakningen av fartygen och i utfärdandet av motsvarande certifikat för att säkerställa att de internationella säkerhetsreglerna följs noggrant även när medlemsstaterna anförtror utomstående organisationer sina föreskrivna uppgifter. Det är därför lämpligt att ett nära samarbete upprättas mellan administrationerna och organisationerna, vilket kan kräva att organisationen har en lokal representant på den medlemsstats område på vilkens vägnar den utför uppgifterna.

Det bör inrättas en tillsynskommitté som bistår kommissionen i dess ansträngningar att säkerställa en effektiv tillämpning av nuvarande standarder för säkerheten till sjöss och för miljön samtidigt som den tar hänsyn till de nationella ratificeringsförfarandena.

Kommissionen måste agera i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 13 för att följa utvecklingen i internationella forum och att uppdatera minimikriterierna.

På grundval av den information om de organisationer som arbetar för medlemsstaternas räkning som medlemsstaterna tillhandahåller i enlighet med bestämmel-

serna i artikel 11, kommer kommissionen att besluta om den kommer att begära att medlemsstater tar tillbaka sitt erkännande av de erkända organisationer som inte längre uppfyller alla gemenskapens minimikriterier, enligt förfarandet i artikel 13.

Medlemsstaterna måste emellertid ha möjlighet att upphäva det bemyndigande som de gett en organisation om detta är nödvändigt på grund av allvarig fara för säkerheten eller miljön. Kommissionen måste, i enlighet med det förfarande som avses ovan, snabbt fatta ett beslut om huruvida det är nödvändigt att upphäva en sådan nationell åtgärd.

Varje medlemsstat bör regelbundet bedöma vad de organisationer som arbetar för dem presterar och de bör tillhandahålla kommissionen och alla andra medlemsstater exakt information om prestationerna.

Det krävs att medlemsstaterna, i sin roll som hamnmyndigheter, främjar säkerheten på och förhindrar föroreningen av gemenskapens vatten genom att prioritera inspektion av fartyg med certifikat från organisationer som inte uppfyller gemenskapens kriterier, varigenom det säkerställs att fartyg som seglar under tredje lands flagg inte åtnjuter en förmånligare behandling.

Det förfarande genom vilket kommissionen kommer att fatta sina beslut bör vara förfarande III a i artikel 2 i rådets beslut 87/373/EEG av den 13 juli 1987 om närmare villkor för utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

Klassificeringssällskap måste uppdatera och förbättra sina tekniska standarder för att harmonisera säkerhetsreglerna och säkerställa att internationella regler genomförs enhetligt inom gemenskapen.

För närvarande finns det inga enhetliga internationella standarder för fartygskrov, maskineri samt el- och kontrollinstallationer som alla fartyg måste följa på byggnadsstadiet och under hela deras livstid. Sådana standarder får fastställas i enlighet med erkända klassificeringssällskaps regler eller i enlighet med likvärdiga standarder som skall beslutas av de nationella administrationerna i enlighet med det förfarande som fastställs i rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT nr L 197, 18.7.1987, s. 33.

⁽²⁾ EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/10/EG (EGT nr L 100, 19.4.1994, s. 30).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv fastställs åtgärder som skall följas av medlemsstaterna och av organisationer som ombesörjer inspektion, besiktning och certifiering av fartyg, för uppfyllande av de internationella konventionerna om säkerheten till sjöss och förhindrande av havsförorening, samtidigt som friheten att tillhandahålla tjänster främjas. Denna process omfattar utarbetandet och genomförandet av säkerhetskrav för skrov, maskineri samt el- och kontrollinstallationer på fartyg som omfattas av de internationella konventionerna.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) *fartyg*: fartyg som omfattas av de internationella konventionerna,
  - b) *fartyg som seglar under en medlemsstats flagg*: fartyg som är registrerade i en medlemsstat och som seglar under dess flagg i enlighet med dess lagstiftning, inklusive fartyg registrerade i Euros, så snart det registret har godkänts av rådet. Fartyg som inte motsvarar denna definition likställs med fartyg som seglar under tredje lands flagg,
  - c) *inspektioner och besiktningar*: inspektioner och besiktningar som är obligatoriska enligt de internationella konventionerna,
  - d) *internationella konventioner*: avser 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss, 1966 års internationella lastlinjekonvention och 1973/78 års internationella konvention om förhindrande av förorening från fartyg, inklusive protokoll och ändringar till dessa samt alla medlemsstaters hithörande lagar av tvingande karaktär som är i kraft den dag då detta direktiv antas,
  - e) *organisation*: ett klassificeringssällskap eller annat privat organ som utför säkerhetsbedömningar på en administrations vägnar,
  - f) *erkänd organisation*: en organisation som har erkänts i enlighet med artikel 4,
  - g) *bemyndigande*: ett förfarande genom vilket en medlemsstat ger ett bemyndigande eller delegerar befogenheter till en erkänd organisation,
  - h) *certifikat*: ett certifikat som har utfärdats av en medlemsstat eller för dess räkning i enlighet med de internationella konventionerna,
- i) *klasscertifikat*: ett dokument utfärdat av ett klassificeringssällskap, som intygar ett fartygs strukturella och mekaniska lämplighet för en viss användning eller tjänst, i enlighet med sällskapets regler och förordningar,
  - j) *radiosäkerhetscertifikat för lastfartyg*: det certifikat som infördes genom de ändrade radioföreskrifterna i SOLAS 74/78 antagna av IMO och som under en övergångsperiod som tar slut den 1 februari 1999 omfattar radiotelegrafsäkerhetscertifikatet för lastfartyg och radiotelefonssäkerhetscertifikatet för lastfartyg,
  - k) *hemvist*: det ställe där en organisation har sitt huvudsäte, huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet.

Artikel 3

1. När medlemsstaterna tar på sig ansvar och förpliktelser inom ramen för de internationella konventionerna, skall de säkerställa att deras behöriga administrationer kan garantera att bestämmelserna i de internationella konventionerna tillämpas på ett effektivt sätt, särskilt avseende inspektion och besiktning av fartyg samt utfärdandet av certifikat och dispenscertifikat.

2. När en medlemsstat vid tillämpningen av punkt 1 beslutar att med avseende på fartyg som seglar under dess flagg

i) bemyndiga organisationer att helt eller delvis utföra inspektioner och besiktningar avseende certifikat, inklusive sådana som gör det möjligt att bedöma om bestämmelserna i artikel 14 efterlevs samt, i tillämpliga fall, att utfärda eller förnya därtill hörande certifikat, eller

ii) att helt eller delvis överlåta de inspektioner och besiktningar som avses under i) på organisationer,

skall den anförtro dessa uppgifter endast åt erkända organisationer.

Den behöriga administrationen skall i samtliga fall godkänna det första utfärdandet av dispenscertifikat.

För radiosäkerhetscertifikatet för lastfartyg får emellertid dessa uppgifter anförtros åt ett privat organ som har erkänts av en behörig administration och som har tillräcklig sakkunskap och kvalificerad personal för att på administratörernas vägnar utföra särskilda säkerhetsbedömningar rörande radiokommunikation.

3. Denna artikel avser inte certifiering av särskilda delar som ingår i ett fartygs utrustning.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna får endast erkänna sådana organisationer som uppfyller kriterierna i bilagan. Organisatio-

nerna skall överlämna fullständiga uppgifter om och bevis på uppfyllandet av kriterierna till de medlemsstater som de har begärt att erkännas av. En medlemsstat som erkänner en organisation skall meddela denna på lämpligt sätt.

2. Varje medlemsstat skall meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka organisationer den har erkänt.

3. Medlemsstaterna får till kommissionen överlämna en begäran om ett erkännande för tre år för organisationer som uppfyller alla kriterier i bilagan bortsett från dem som anges i punkterna 2 och 3 i avsnittet "Allmänna kriterier" i bilagan.

Ett sådant erkännande skall beviljas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 13. Effekterna av detta erkännande skall begränsas till de medlemsstater som har lämnat in en begäran om sådant erkännande.

4. Alla organisationer som erkänns skall kontrolleras noga av den kommitté som inrättas inom ramen för artikel 7, också då det gäller beslut om ett förlängt erkännande av en organisation enligt punkt 3. Vid beslut om förlängning av erkännandet skall ingen hänsyn tas till de kriterier som anges i punkterna 2 och 3 i avsnittet "Allmänna kriterier" i bilagan. Den begränsning av effekterna av erkännandet som anges i punkt 3 skall inte tillämpas längre.

5. Kommissionen skall utarbeta och upprätthålla en förteckning över de organisationer som medlemsstaterna har anmält i enlighet med punkterna 1, 3 och 4. Förteckningen skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

1. Vid tillämpningen av artikel 3.2 i skall medlemsstaterna i princip inte vägra att bemyndiga någon av de erkända organisationerna som har hemvist inom gemenskapen att åta sig uppgifterna, förutsatt att bestämmelserna i artiklarna 6 och 11 följs. De får emellertid begränsa det antal organisationer som de bemyndigar i enlighet med sina behov, förutsatt att det finns klara och objektiva skäl till att göra så. På en medlemsstats begäran skall kommissionen vidta lämpliga åtgärder i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 13.

2. Som ett undantag får kommissionen temporärt befria medlemsstaterna från att genomföra bestämmelserna i punkt 1 fram till och med den 31 december 1997.

3. För att erkänna att en organisation som har hemvist i ett tredje land utför alla eller en del av de uppgifter som anges i artikel 3, kan en medlemsstat begära att det tredje landet å sin sida erkänner de erkända organisationer som har hemvist inom gemenskapen.

Artikel 6

1. Medlemsstater som beslutar att agera på det sätt som beskrivs i artikel 3.2 skall upprätta en arbetsförbindelse mellan sin behöriga administration och de organisationer som agerar för deras räkning.

2. Arbetsförbindelsen skall regleras genom ett formaliserat, skriftligt och icke-diskriminerande avtal eller ett likvärdigt rättsligt bindande arrangemang som fastställer organisationernas särskilda uppgifter och funktioner och som åtminstone omfattar följande:

- Bestämmelserna i bilag II till IMO:s resolution A.739 (18) om riktlinjer för bemyndigande av organisationer som agerar för myndighetens räkning i dess lydelse den dag som detta direktiv antas.

- Bestämmelser om en regelbundet återkommande granskning som utförs av administrationen eller av ett opartiskt utomstående organ som har utsetts av administrationen och som avser de uppgifter som organisationerna utför för administrationens räkning.

- Möjligheten att genomföra stickprov och detaljerade inspektioner av fartygen.

- Bestämmelser om rapportering av väsentlig information om deras klassade flotta, ändringar av fartygs klass eller uteslutande ur klassen av fartyg.

3. I avtalet eller genom det likvärdiga rättsligt bindande arrangemanget kan det krävas att den erkända organisationen har ett lokalt ombud på den medlemsstats territorium för vars räkning den utför de uppgifter som avses i artikel 3. Detta krav kan uppfyllas av ett lokalt ombud som har rättsstatus som juridisk person enligt medlemsstatens lagar och är underkastad de nationella domstolarnas behörighet.

4. Varje enskild medlemsstat skall förse kommissionen med exakta uppgifter om den arbetsförbindelse som har etablerats i enlighet med denna artikel. Kommissionen skall därefter meddela de andra medlemsstaterna.

Artikel 7

En kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna och som har kommissionens företrädare som ordförande inrättas härmed för att bistå kommissionen. Kommittén skall kallas samman av kommissionen minst en gång per år och när det är nödvändigt på grund av att en medlemsstat upphäver en organisations bemyndigande i enlighet med bestämmelserna i artikel 10.

Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 8

1. Detta direktiv kan ändras i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 13 i syfte att

- vid tillämpningen av detta direktiv tillämpa senare ikraftträdde ändringar av de internationella konventioner och den resolution som anges i artiklarna 2 d och 6.2,
  - uppdatera kriterierna i bilagan med särskild hänsyn till relevanta beslut som har fattats av IMO.
2. När nya dokument eller protokoll till de konventioner som avses i artikel 2 d antas skall rådet, på förslag av kommissionen samt med hänsyn till medlemsstaternas parlamentariska förfaranden och relevanta förfaranden inom IMO, besluta om närmare arrangemang för ratificering av dessa nya dokument eller protokoll, och samtidigt säkerställa att de tillämpas enhetligt och samtidigt i medlemsstaterna.

Artikel 9

1. Varje medlemsstat kan i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 13 vid behov anmodas att återkalla sitt erkännande av de erkända organisationer som avses i artikel 4 om de inte längre uppfyller de kriterier som anges i bilagan.
2. När kommissionen förbereder förslag till ett beslut avseende de frågor som avses i punkt 1, skall den ta hänsyn till de rapporter och den information som anges i artiklarna 11 och 12. När kommissionen förbereder sådana förslag till åtgärder, skall den ta särskild hänsyn till uppgifter om organisationernas verksamhet avseende säkerhet och förhindrande av förorening. Kommissionen skall också överlämna förslag till beslut avseende de frågor som avses i punkt 1 till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat.

Artikel 10

Utan hinder av de kriterier som specificeras i bilagan får en medlemsstat upphäva ett bemyndigande, om den anser att en godkänd organisation inte längre kan bemyndigas att utföra de uppgifter för dess räkning som specificeras i artikel 3.

Under sådana förhållanden skall följande förfarande tillämpas:

- a) Medlemsstaten skall utan dröjsmål underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om sitt beslut och de motiverade grunderna till beslutet.
- b) Kommissionen skall undersöka om upphävandet är berättigat på grund av allvarlig fara för säkerheten eller miljön.
- c) Kommissionen skall i överensstämmelse med förfarandet i artikel 13 underrätta medlemsstaten huruvida dess beslut att upphäva bemyndigandet på grund av allvarlig fara för säkerheten eller miljön är berättigat

eller inte, och om det inte är berättigat begära att medlemsstaten återkallar upphävandet.

Artikel 11

1. Varje enskild medlemsstat måste försäkra sig om att de erkända organisationer som utför uppgifter för dess räkning enligt artikel 3.2 utför de funktioner som avses i den artikeln effektivt och till belåtenhet för dess behöriga administration och att sådana organisationer uppfyller de kriterier som specificeras i bilagan. Den kan försäkra sig om detta genom att antingen låta sin behöriga administration övervaka den erkända organisationen direkt eller, när det gäller organisationer som har hemvist i en annan medlemsstat, genom att förlita sig på att den andra medlemsstatens administration övervakar organisationerna på motsvarande sätt.
2. Varje enskild medlemsstat skall utföra denna uppgift på tvåårsbasis och skall tillhandahålla de andra medlemsstaterna och kommissionen en rapport om resultaten från övervakningen senast den 31 mars året efter de två år för vilka bedömningen har gjorts.
3. När en medlemsstat väljer att för uppgiftens genomförande förlita sig på att en annan medlemsstat övervakar organisationen skall den tillhandahålla sin rapport senast den 30 juni året efter de två år för vilka bedömningen har gjorts.
4. Medlemsstaterna skall till kommissionen och till de andra medlemsstaterna vidarebefordra all information som är relevant för bedömningen av organisationernas verksamhet.

Artikel 12

1. När medlemsstaterna i egenskap av hamnstat utövar sina inspektionsrättigheter eller -förpliktelser, skall de göra följande:
  - a) De skall säkerställa att fartyg som seglar under ett tredje lands flagg inte åtnjuter en förmånligare behandling än fartyg som är berättigade att segla under en medlemsstats flagg. Det faktum att fartygs-certifikaten och klasscertifikaten har utfärdats av en organisation som inte uppfyller kriterierna i bilagan, med undantag av organisationer som erkänts i enlighet med artikel 4.3 och 4.4, skall därför vara ett av de viktigaste kriterierna vid urval av fartyg som skall inspekteras.
  - b) De skall vidta lämpliga åtgärder när fartyg inte uppfyller de internationellt överenskomna standarderna och om de upptäcker att en organisation som agerar för en flaggstats räkning har utfärdat ett giltigt certifikat till ett fartyg som inte uppfyller de relevanta kraven i de internationella konventionerna, eller att ett fartyg med ett giltigt klasscertifikat har någon brist som omfattas av de punkter som certifikatet täcker skall de anmäla detta till kommissionen och till sekretariatet för samarbetet om hamnstatskontroll.

2. Varje enskild medlemsstat skall upprätta ett register över de organisationers verksamhet som agerar för en flaggstats räkning. Registret skall uppdateras årligen och delas ut till de andra medlemsstaterna och till kommissionen.

Artikel 13

Följande förfarande skall tillämpas för frågor som omfattas av artikel 4.3 och 4.4 samt artiklarna 5.1, 8, 9, 10 och 14.2:

- a) Företrädaren för kommissionen skall förelägga den kommitté som avses i artikel 7 ett förslag till åtgärder.
- b) Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas på det sätt som fastställs i den artikeln. Ordföranden får inte rösta.
- c) Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.
- d) Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet. Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 14

1. Varje enskild medlemsstat skall säkerställa att fartyg som seglar under dess flagg är konstruerade i enlighet med och fortfarande motsvarar en erkänd organisations krav på skrov, maskineri samt el- och kontrollinstallationer.

2. En medlemsstat kan besluta att använda sådana regler som den anser vara likvärdiga med en erkänd organisations regler endast om den omedelbart anmäler dem till kommissionen i överensstämmelse med förfarandet i direktiv 83/189/EEG och till de andra medlemsstaterna, samt förutsatt att ingen annan medlemsstat eller kommissionen har invändningar mot dem och att de befinns vara likvärdiga enligt förfarandet i artikel 13.

Artikel 15

1. De erkända organisationerna skall regelbundet samråda med varandra för att deras tekniska standarder och genomförandet av dessa skall förbli likvärdiga. De skall förse kommissionen med regelbundna rapporter om grundläggande framsteg i fråga om standarder.

2. De erkända organisationerna skall visa samarbetsvilja gentemot hamnstaters kontrollmyndigheter när ett fartyg som har klassificerats av dem berörs, särskilt när det gäller att underlätta åtgärdandet av konstaterade fel eller andra brister.

3. De erkända organisationerna skall förse administrationen med alla relevanta uppgifter om ändringar av klass eller uteslutande ur klassen av fartyg.

4. De erkända organisationerna skall inte utfärda certifikat till ett fartyg som har uteslutits ur klassen eller ändrat klass av säkerhetsorsaker, förrän de har samrått med flaggstatens behöriga administration för att avgöra om en fullständig inspektion är nödvändig.

Artikel 16

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 1995.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna skall omedelbart till kommissionen överlämna texterna till alla bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall underrätta de andra medlemsstaterna om detta.

Artikel 17

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 november 1994.

På rådets vägnar

M. WISSMAN

Ordförande

BILAGA

MINIMIKRITERIER FÖR DE ORGANISATIONER SOM AVSES I ARTIKEL 3

A. ALLMÄNNA KRITERIER

1. Den erkända organisationen måste kunna dokumentera en omfattande erfarenhet av att bedöma konstruktion och byggande av handelsfartyg.
2. Organisationen bör ha en klassad flotta om minst 1 000 oceangående fartyg (över 100 BRT) som tillsammans utgör minst 5 miljoner BRT.
3. Organisationen måste ha teknisk personal i proportion till antalet klassade fartyg. Det behövs minst 100 heltidsanställda inspektörer för att motsvara kraven i punkt 2.
4. Organisationen bör ha uttömmande regler och föreskrifter för konstruktion, byggande och periodisk besiktning av handelsfartyg, och dessa bör offentliggöras samt uppdateras och förbättras löpande genom forsknings- och utvecklingsprogram.
5. Organisationen bör offentliggöra sitt fartygsregister årligen.
6. Organisationen bör inte vara kontrollerad av redare eller skeppsbyggare eller av andra som har kommersiella intressen i tillverkning, utrustning, reparation eller nyttjande av fartyg. Organisationen bör inte vara huvudsakligen beroende av ett enda kommersiellt företag för sin inkomst.

B. SÄRSKILDA KRITERIER

1. Organisationen
  - a) har en betydande personal för tekniska frågor, ledning, stödjande uppgifter och forskning, som står i proportion till arbetsuppgifterna och till antalet klassade fartyg och som övervakar utvecklingen av organisationens kapacitet samt utarbetar och upprätthåller regler och föreskrifter,
  - b) är världsomspännande genom sin särskilda tekniska personal och genom andra erkända organisationers särskilda tekniska personal.
2. Organisationen styrs av allmänna etiska regler.
3. Organisationen leds och administreras på ett sådant sätt att sekretessen säkerställs i fråga om den information som administrationen kräver.
4. Organisationen är beredd att förse administrationen med relevanta uppgifter.
5. Organisationen har definierat och dokumenterat sin politik, sina mål och sitt åtagande i förhållande till kvalitet, och har säkerställt att politiken förstås, genomförs och upprätthålls på alla nivåer inom organisationen.
6. Organisationen har utvecklat, genomfört och upprätthållit ett effektivt internt system för kvalitet som grundar sig på lämpliga delar av internationellt godkända kvalitetsstandarder och som stämmer överens med CEN-standarderna 45004 (inspektionsorgan) och 29001, så som de tolkas i "Quality System Certification Scheme Requirements" (IACS) och som bland annat säkerställer att
  - a) organisationens regler och föreskrifter fastställs och upprätthålls på ett systematiskt sätt,
  - b) organisationens regler och föreskrifter efterlevs,
  - c) kraven på det föreskrivna arbete som organisationen har bemyndigats att utföra är uppfyllda,

- d) ansvar och befogenheter hos samt inbördes förhållande mellan anställda vars arbete påverkar kvaliteten på organisationens tjänster definieras och dokumenteras,
  - e) allt arbete utförs under kontrollerade förhållanden,
  - f) det finns ett kontrollsystem som övervakar de handlingar och det arbete som utförs av inspektörer samt teknisk och administrativ personal som är anställd direkt av organisationen,
  - g) kraven på det viktigare föreskrivna arbete som organisationer har bemyndigats för, endast utförs av eller direkt övervakas av dess särskilda inspektörer eller genom andra erkända organisationers särskilda inspektörer,
  - h) det finns ett system för utbildning av inspektörer och för kontinuerlig uppdatering av deras kunskap,
  - i) registrering bevaras som visar att de föreskrivna standarderna har uppfyllts på de punkter som omfattas av de utförda tjänsterna och att kvalitetssystemet fungerar effektivt, samt
  - j) det finns ett omfattande system för planerad och dokumenterad intern kontroll av kvalitetsrelaterade aktiviteter inom alla delar av organisationen.
7. Organisationen måste visa förmåga att
- a) utveckla och hålla aktuell en fullständig och tillräcklig samling egna regler och föreskrifter om skrov, maskineri samt el- och kontrollutrustning som har samma kvalitet som internationellt erkända tekniska standarder på grundval av vilka certifikat inom ramen för SOLAS, säkerhetscertifikat för passagerarfartyg (avseende fartygets konstruktion och de viktigaste maskinerna ombord) samt certifikat inom ramen för lastlinjekonventionen (avseende fartygets styrka) kan utfärdas,
  - b) utföra alla inspektioner och besiktningar som de internationella konventionerna kräver för att certifikat skall kunna utfärdas, inklusive möjligheterna att med hjälp av kvalificerade yrkesmänniskor bedöma användningen och upprätthållandet av säkerhetsorganisationssystemet, både i land och ombord på fartygen, och som skall omfattas av certifieringen.
8. Organisationens system för kvalitet certifieras av ett oberoende kontrollorgan som har erkänts av administrationen i den stat där organisationen har hemvist.
9. Organisationen bör tillåta att företrädare för administrationen och andra berörda parter deltar i utvecklingen av dess regler och/eller föreskrifter.
-